

VOORUITBLIK WINTERSERIE ERP 15 JANUARI 2023

De eerste winterserie van 2023! Heb je na alle feestdagen, veel binnen zijn en misschien wel na meer eten dan goed is, ook weer de behoefte aan een flinke wandeling in de buitenlucht?

Kom dan op 15 januari naar Erp en haal je startbewijs voor een heerlijke, door OLAT georganiseerde winterwandeling door afwisselend bosgebieden en open agrarisch landschap. Hiermee luid je het jaar 2023 extra goed in!

Het startbureau is bij Zaal Van Haandel in het centrum van Erp, aan een groot plein bij de kerk. Dat is gemakkelijk voor het parkeren. Zaal Van Haandel is een echt familiebedrijf dat overigens even lang bestaat als OLAT, een leuke constatering.

Al bijna direct na de start volgt de eerste splitsing, let dus even op! De wandelaars die gekozen hebben voor de route van 20 of 40 km maken een lus in de richting van Keldonk. Zij lopen door enkele woonstraten, komen dan in het buitengebied en passeren een grote fruitplantage. Daarna volgt een stuk langs een houtwal en door open agrarisch gebied. Wat verderop zien we water glinsteren: het riviertje de Aa. De Aa ontspringt in Nederweert en komt in het centrum van 's-Hertogenbosch samen met de Zuid-Willemsvaart en de Dommel om uiteindelijk uit te monden in de Maas. De ouderdom van de Aa is moeilijk te bepalen. Deskundigen houden het erop dat zij ongeveer 10.000 jaar geleden, na de laatste ijstijd, is ontstaan.

De wandelaars volgen het riviertje, dat jammer genoeg op vele plaatsen is gekanaliseerd. Ze lopen langs de stuw, over bruggetjes en door klaphekjes, tot aan de samenkomst met de andere afstanden.

De routes van 10, 15 en 30 km, nemen een kortere route richting de Aa. Zij komen buiten de bebouwde kom van Erp door een bosgebiedje. Dit is een heus kabouterbos, we komen deze bosbewoners op verscheidene plekken tegen.

Bij een van de bruggen over de Aa komen alle afstanden weer bijeen. Gezamenlijk steken we de Aa over. We komen nu bij het festivalterrein De Roost, waar jaarlijks op Pinksterzondag het 7th Sunday Festival wordt gehouden. Het is wel zeker dat we tijdens de wandeling in rustiger omstandigheden lopen en kunnen genieten van een verstillend winters landschap. Misschien is de wereld licht berijpt, misschien ligt er sneeuw... Dat zou extra genieten zijn!

Maar waar we sowieso van gaan genieten is van lekkere, vers gezette koffie, thee of chocolademelk! Want we zien, al lopende over een pad langs een waterloop, de witte tentdoeken van de grote koffiepost naderen. Heerlijk, een beker warme koffie of thee. Even genieten!

NB: Onze routebouwers van vandaag, Ad Ketelaars en Theo van Boxmeer hebben de wagenrusten dit keer op wat andere afstanden staan dan gebruikelijk. Dit komt omdat we circa 5 km voor het einde ditmaal een caférust hebben voor alle afstanden.

Na de koffie vervolgen we onze route. We lopen opnieuw een stuk langs het water en gaan daarna over veelal veldwegen naar 't Hurkske.

Dit natuurgebied was eeuwenlang een heidegebied met een belangrijke functie voor de landbouw. De heide werd begraaasd door schapen en werd geplagd voor de bemesting van de omliggende akkergronden. In latere jaren zijn de betere stukken gebruikt voor de landbouw en werden de slechte stukken ingeplant met diverse naaldboomsoorten en Amerikaanse eiken. Dit gebeurde tussen 1900 en 1928.

Het Hurkske van nu is een bosgebied van ongeveer 170 ha, omringd door agrarisch gebied. Het bestaat uit naaldbos en gemengd bos met poelen en kleine heideveldjes. In het midden ligt het Rauwven, waar de Hurkse Loop ontspringt.

We doorkruisen dit mooie natuurgebied eerst aan de westelijke kant. Het is fijn wandelen over de bospaden. Dan volgt een splitsing, de wandelaars die 10 of 15 km lopen, buigen af. De route van 10 km gaat door een ander gedeelte van 't Hurkske op weg naar de caférust; de 15 km-route maakt een korte doorsteek en komt dan weer samen met de langere afstanden. Gezamenlijk vervolgen de wandelaars de route door een afwisseling van stukjes bos en akkergebieden op weg naar de volgende rust, de zgn. soeppost. Deze staat op een prima plek aan de oevers van de Aa. Heerlijk zo'n opwarmertje in misschien wel winterse omstandigheden.

Direct na de pauze is de volgende splitsing: de 15 en 20 km lopen langs de Aa, in de richting van de Koksedijk. De wandelaars op de twee langste afstanden gaan via stille veldwegen naar het beekje de Snelle Loop.

De oevers hiervan zijn kwetsbaar natuurgebied, zodat wij de beek alleen enkele keren oversteken en de oevers mijden.

We lopen hier door een prachtig cultuurlandschap. In de verte zien we de statige gebouwen van het Missieklooster Heilig Bloed opdoemen.

Het is nu een internationaal thuis voor Missiezusters, waar nog ongeveer 25 zusters

wonen. De congregatie vond haar oorsprong in Zuid-Afrika aan het einde van de negentiende eeuw en deed veel missiewerk. Eén van de gebouwen deed dienst als kloosterboerderij. Deze is omgebouwd tot een sfeervolle herberg, De Brabantse Kluis. Op deze bijzondere locatie is de 1e caférust, een fijne pauzeplek.

Foto: Missieklooster Heilig Bloed

Na de rust wandelen we natuurgebied De Bieze in, een mooi gebiedje met o.a. blauwgraslanden. Het beekje De Snelle Loop meandert door het gebied.

Hier splitsen de afstanden. De 30 km gaat terug naar de Snelle Loop en vervolgt de route door een open landschap in de richting van Gemert. De langste afstand maakt mooie wandelkilometers door De Bieze. Via het buurtschapje Speurgt gaan de wandelaars naar een volgend natuurgebied De Grotelsche Heide.

Even wat achtergrondinformatie:

De Grotelsche Heide is eigendom van Staatsbosbeheer. In het gebied tref je behalve de Snelle loop, ook de prachtig kronkelende Esperloop. Hierin komen planten en dieren voor die vroeger in de Peelregio waarschijnlijk algemeen waren, maar nu zeldzaam zijn geworden. Zo is de met kwel gevoede 'bronbeek' het leefgebied van de bedreigde gewone bronlibel. Deze grote, geel-zwarte libel is de grootste van ons land.

Als je in het water kijkt, zie je op sommige plekken dat op bijna alles wat in het water ligt - takjes, bladeren en waterplanten - een roestkleurig laagje zit. Dit is ijzer. Het vangt de voedingsstoffen af, waardoor het water voedselarm en van een goede kwaliteit is.

De wandelaars komen door afwisselend bos- en heidegebied.

Onze routebouwers hebben de route natuurlijk ook langs de prachtige Esperloop gepland. Maar omdat de natuur ook hier heel kwetsbaar is, mogen we op sommige plaatsen niet te dicht langs de oevers wandelen.

Via de Oud Helmondseweg, een oud karrespoor, wordt de route vervolgd naar Gemert. Hier treffen zij de 30 km. Samen komen zij aan bij de kleine koffiepost, een welkome onderbreking tijdens deze mooie wandeling.

Maar we gaan snel weer op pad, want van stilstaan worden we koud.

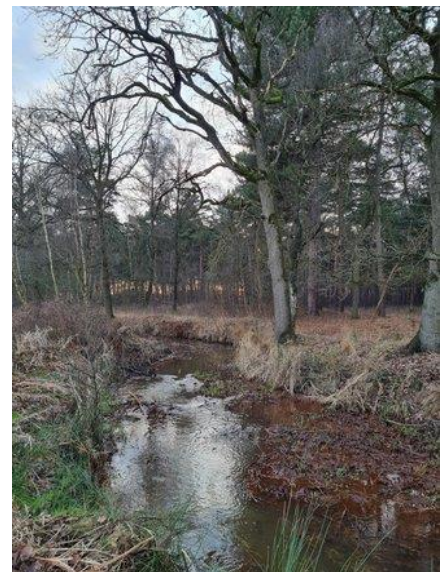

Foto: Heemkundekring Gemert

Opnieuw een bezienswaardigheid. We komen bij het Kasteel van Gemert. Wellicht goed om te weten dat dit kasteel in verband met restauratie momenteel niet toegankelijk is. Maar we kunnen wel van het aanzicht genieten én van de mooie groene omgeving!

De bouw van dit kasteel is begonnen in 1391 en het werd destijds bewoond door de ridders van de Duitse Orde. In 2011 is het kasteelcomplex officieel aangewezen als Historische Buitenplaats.

We komen op het Ridderplein, het uitgaanscentrum van Gemert, lopen langs de kerk en het kerkhof en zo verlaten we Gemert.

Al snel zijn we weer in het mooie buitengebied. Via het buurtschapje Pandelaarse Kampen lopen we via autoluwe wegen naar de Koksedijk. Hier is de samenkomst met de wandelaars op de 15 of 20 km. Opnieuw komen we in 't Hurkske, maar ditmaal in het oostelijk deel. We doorkruisen het gebied over smalle kronkelende bospaden. Hier sluit de 10 km aan en zijn alle wandelaars weer samen.

Gezamenlijk wandelen we naar de caférust. Deze is bij De Boswachter, midden in de bossen van 't Hurkske. In vroegere jaren was dit de boswachterswoning, nu is het een sfeervol en gezellig koffie- en theehuis. Extra leuk voor de wandelaars op de 10 en 15 km. Meestal moeten zij met wagenrusten volstaan.

Na de rust volgen de laatste kilometers. Nog een stukje bos. We komen langs het prachtig gelegen Rauwven. Dan naderen we de bosrand en komen weer in een open landschap. De route leidt ons terug naar Erp. Een stukje bebouwde kom volgt. We moeten immers terug naar het startbureau. Als we daar zijn, kunnen we terugkijken op een heerlijke wandeling.

We danken ieder die deze dag mogelijk heeft gemaakt!

-Myriam van den Berg-